

ВІДПОВІДАЛЬНЕ БАТЬКІВСТВО – ОСНОВА МАЙБУТНЬОЇ ОСВІТИ

Садова Т.О.

здобувач Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

Дем'яненко А.М.

здобувач Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

Останнім часом все частіше спрямована на вдосконалення якості освітнього процесу, як у старшій школі так і у середній школі. Акцентування уваги міністерства освіти на докорінному реформуванні у системі освіти, шляхи якого вказані у Національній доктрині розвитку освіти України у XXI ст., нерозривно пов'язані з оптимізацією системи управління освіти на місцевому, регіональному та загальнодержавному рівнях. Реформування управління освітою передбачає створення цілісної системи, якій були б властиві гнучкість, демократизм, мобільність, здатність до самоорганізації, тісна співпраця органів державного управління з освітою всіх рівнів, навчально-виховних закладів, наукових установ та громадського самоврядування.

Наголошування на удосконаленні якості освіти не можливе без забезпечення в навчальних закладах та впровадження програм підготовки молоді до подружнього життя та формування відповідального батьківства.

Батьківство — це процес забезпечення батьками (рідними чи прийомними стосовно дитини) необхідних умов для повноцінного розвитку, виховання та навчання дітей. Основними характеристиками батьківства є батьківська позиція та стиль виховання[2].

Батьківська позиція — психологічна і виховна спрямованість матері і батька, заснована на свідомій чи неусвідомлюваній оцінці дитини, що знаходить своє вираження в певних способах і нормах взаємодії з нею. б. п. має такі ознаки: адекватність (найбільш близька до об'єктивної оцінка психологічних та характерологічних особливостей дитини, побудова виховного впливу на основі такої оцінки); гнучкість (здатність змінювати методи та форми спілкування і впливу на дитину відповідно її віковим особливостям, конкретним ситуаціям); перспективність (спрямованість виховних зусиль на майбутнє у відповідності з вимогами, які поставить перед дитиною подальше життя)[2,3].

На нашу думку, важливою складовою в освіті та батьківській позиції мають бути основи християнської сім'ї. Аналізуючи ситуацію в Україні на тепершній час, можна побачити загрозливі тенденції занепаду родинного та сімейного життя, збільшення кількості розлучень та збільшення тимчасових форм співжиття. Таким чином, подружні проблеми, пов'язані із відповідальним батьківством, Християнська Церква прикладає зусилля для доведення своїм навчанням, що подружжя вже від початку було встановлене не людиною, а Богом і по

суті є священним та нерозривним де дана нерозривність відповідає суті любові між чоловіком та жінкою. Церква ніколи не стояла осторонь відносно тих проблем, які виникали у освіті та суспільстві, а зокрема у сім'ї чи у родині, але завжди старалася дати вичерпну відповідь на складні питання. Відповідальне батьківство завжди було і залишається фундаментальною основою, навчання Християнської Церкви. По іншому і бути не могло, адже Церква, як Люд Божий складається з окремих сімей і деградація рівня моральності в сім'ях, за умови, коли б Церква вчасно не розв'язувала такі подружні проблеми, своєю пастирською опікою і навчанням, призвело би до занепаду цілого суспільства.

Якщо проводити аналіз Документів Церкви, то можна зазначити, що вислів "відповідальне батьківство" першим вжив Папа Павло VI у енцикліці "Humanae Vitae" для окреслення десятого розділу, який має назву "Відповідальне батьківство"[1]. Вживаючи такий вислів Папа Павло VI брав за основу Документи II Ватиканського Собору, де є подібний вислів "відповідальне передавання життя". в роздумах над тим питанням не завжди до кінця відчитується суть, що міститься в даному визначенні ("відповідальне батьківство") – християнські подружжя повинні передавати життя в спосіб "відповідальний", мають отже стати "відповідальними" батьками[4].

Отже, виховання як процес цілеспрямованого, систематичного формування особистості, що зумовлюється законами суспільного розвитку, сприяє соціальній адаптації за допомогою спеціально організованих впливів виховних закладів, форм і методів роботи в них. Для досягнення ефективних результатів у вихованні та освіті, нам необхідне відповідальне батьківство.

Таким чином, здійснення освітнього процесу за допомогою християнських принципів ми трактуємо як цілеспрямований процес, в якому здійснюється освіта та виховання на відповідному рівні для засвоєння знань, умінь і навичок, аспектів розвитку й вихованості, обробка й аналіз отриманих знань, узагальнення та висновки про хід процесу навчання та про просування учнів на наступні сходинки навчання, висновки про ефективність роботи вчителів і всього освітнього закладу сприятимуть ефективності основи майбутньої освіти.

Література

1. Вікіпедія – вільна енциклопедія : Humanae vitae [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://ru.wikipedia.org/wiki/Humanae_vitae
2. Короткий словник термінів : Батьківство [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.studfiles.ru/preview/2283062/>
3. ADAMCZYK B., Uwarunkowania postaw wobec przerywania ciąży, Chrześcijanin w Świecie 14(1982) nr 8(110), s. 77-89.
4. CHAUCHARD P., Miłość i antykoncepcja (psychologia samoopanowania), w: Specjalistyczne aspekty problemu antykoncepcji, Kraków 1991, s. 65-82.